

Миротворчість: Божа мудрість у вирішенні конфліктів.

Відеолекція 22

Чотири якості, які необхідні пожежнику, щоб загасити злий вогонь конфлікту. Якість перша — смирення.

Браян Де Кук

Вітаю вас! На початку лекції я хочу зробити короткий огляд тем, про які ми з вами говорили раніше. Ви пам'ятаєте, що на початку курсу ми порівняли конфлікт із пожежею і говорили про два види вогню, який може розгорітися під час конфлікту: про злий та мирний вогонь. Ми говорили про вибір, який існує в нас під час будь-якого конфлікту і про те, принципи дії якого вогню вплинуть на вашу реакцію на конфлікт - «злого вогню» чи «мирного вогню».

Потім ми розглянули трикутник мирного вогню. Три його сторони були представлені як три принципи. Ми вивчили як Божа мета змінює ваші пріоритети та реакцію на конфлікт, як Божа сила змінює ваші можливості, а пошук Божої присутності змінює ваш погляд на конфлікт.

У розділі про Божу мету ми говорили про три істини, які має знати кожен, хто намагається погасити злий вогонь конфлікту, а саме: що Господь діє завжди; що викриття і виправлення — це шлях життя; найголовніший секрет полягає в умінні дякувати Богові за будь-яких обставин.

Ми розмірковували про динаміку розвитку бажань нашого серця, про битву царств, про те, як гріховне тіло і дух постійно борються за бажання нашого серця в розпал конфлікту. Ми говорили про цілі Бога і сатани у вогняній пастці образ, про те, що мета ворога — перешкодити нам зміцнювати наші стосунки з Ісусом Христом. Божі цілі у вогняній пастці образи містять в собі позбавлення від образи, перетворення, примирення, відновлення стосунків і руйнування справ диявола.

Ми говорили про Божу силу, здатну вирішувати конфліктні ситуації, примиряти людей та відновлювати їхні стосунки. Ми дізнались про силу і прискорювачі «злого вогню» - гріховні реакції на конфлікт, які можуть принести тимчасове полегшення, але в підсумку роблять ситуацію ще гострішою.

Говорячи про дію Божої сили, ми звернули особливу увагу на те, що Бог дав нам через Ісуса Христа: силу протистояти гріху, силу сповідувати гріх і силу прощати гріх.

Ми також говорили про вибір між прагненням до примирення і пасткою образ. І нарешті, на останньому занятті розглянули ролі, в яких можемо опинитися під час конфлікту.

На цьому занятті ми розглянемо питання про пошук Божої присутності та зміну нашого погляду на конфлікт. Почнемо з розгляду чотирьох якостей, необхідних кожному «пожежнику», який намагається загасити «злий вогонь» конфлікту. Тобто ці якості вельми необхідні кожному, хто бажає стати інструментом у руках Божих, щоб Бог-Отець міг використати таку людину як Свого посланця для прославлення Ісуса Христа в розпал конфлікту.

Згадуючи про ці якості, ми виявимо, що у нас їх немає. Але через Ісуса Христа і з силою Святого Духа, Господь робить їх доступними для нас. Це відбувається в міру того, як ми ходимо перед Господом, усвідомлюючи Його постійну присутність і дію в нашому житті. Коли ми намагаємося пізнати, в чому полягає Його воля, і намагаємося її виконати, Він дедалі більше і більше змінює нас за образом Ісуса Христа. Таким чином у нас виробляються ці якості, і ми стаємо більш схожими на Христа, а Господь може використовувати нас для Своєї слави.

Перший атрибут — смирення. Людині, яка опинилася в приміщенні, що палає, іноді доводиться повзти через вогонь. Доводиться буквально стати на карачки й повзти по підлозі, щоб вибратися з наповненого димом приміщення. Річ у тім, що чисте повітря в задимленому приміщенні знаходиться

на відстані 30-45 сантиметрів від підлоги. Можливість виповзти з вогню нагадує нам про смирення, про правильне положення перед Небесним Отцем. А смирення — це ознака величі в Царстві Небесному.

У 18-му розділі Євангелії від Матвія, якому ми присвятили так багато часу в попередніх частинах курсу, Ісус Христос дав відповідь на запитання учнів про те, хто більший у Царстві Небесному. Він покликав до себе маленьку дитину, поставив її серед них і сказав: «Запевняю вас: якщо не навернетеся і не станете, як діти, не увійдете в Царство Небесне. Отже, хто умалиться, як ця дитина, той буде найбільшим у Царстві Небесному».

Як ви думаєте, хто найбільший в Царстві Небесному? У книзі Об'явлення нам сказано, хто насправді є найбільшим у Царстві Небесному. У п'ятому розділі показано образ запечатаного сувою, який ніхто не був гідний відкрити. Ніхто, окрім Єдиного, окрім Ісуса Христа, який був явлений в образі заколеного Агнця. Ісус Христос — найбільший у Царстві Небесному.

Якщо найвеличніша Особистість у Царстві Небесному упокорюється як дитя, то можна очікувати, що Його упокорення буде особливим, не схожим на жодне інше.

Наше смирення найчастіше ґрунтується на нашій негідності. Наш гріх оголюється, і ми змушені змиритися. Ми знаємо, що недостойні тієї благодаті й любові, яку Отець явив нам в Ісусі Христі. Ми не гідні. Розуміємо, що без Нього ми — ніхто. Усвідомлення і прийняття того факту, що у нас немає абсолютно нічого з того, що потрібно, щоб догодити Богові, робить нас по-справжньому смиреними. У цьому ми з вами всі перебуваємо в однаковому становищі. Можливо, сьогодні ви сумуєте, бо думаєте, що не маєте всього того, що потрібно, щоб служити Богові й бути тим християнським лідером, яким Він покликав вас стати. Можливо, ви боретеся з якимось гріхом або навіть перебуваєте в конфлікті, який тягне вас вниз. Пам'ятайте: немає жодного з нас, у кого є все те, що потрібно для служіння Богові. Тільки Ісус Христос має все необхідне, щоб догодити Богу Отцю. І Він дає нам можливість жити подібно до Нього. Він робить справжнє християнське життя доступним для нас і для всіх, хто захоче його прийняти.

Ісус Христос проявив смирення іншого роду, ніж те, яке ми відчуваємо від своєї негідності. Ісус Христос проявив смирення, засновану на повному послуху і посвяті себе виконанню волі Отця.

Послання до Филип'ян 2:5-11 говорить: «Плекайте в собі ті самі думки, що й у Христі Ісусі. Він, маючи Божу природу, не вважав посяганням бути рівним Богові, але понизив Самого Себе, прийнявши образ раба, постав у подобі людини та з вигляду був як людина; Він упокорив Себе, був слухняним аж до смерті, і до смерті хресної. Тому Бог надзвичайно звеличив Його та дав Йому Ім'я, яке вище всякого іншого імені, аби перед Ім'ям Ісуса поклонилося кожне коліно — і піднебесних, і земних, і підземних; і щоб кожною мовою для слави Бога Отця було визнано, що Ісус Христос — це Господь».

Це і є смирення Ісуса Христа. Він проявив справжнє смирення, коли в Гетсиманському саду молився Богу Отцю: «якщо можливо, нехай Мене обмине ця чаша; однак не як Я хочу, а як Ти». Ісус завжди робив те, що завгодно Отцю. Послання до Римлян говорить нам, що Христос не догоджав Собі Самому.

Це і є смирення. Віддаючи Свою волю волі Отця, Він завжди робив те, що було до вподоби Богові. І що чудово, так це те, що Отець пропонує подібне смирення нам, щоб ми ставилися до Ісуса Христа, так само як Він ставився до Свого Отця. Бог бажає, щоб ми змирилися перед Ним і сказали: «Господи, якщо є можливість, щоб у цьому конфлікті Ти взяв цю чашу за мене, будь ласка, зроби це. Але, з усім тим, якщо Ти бажаєш, щоб цей ліхтар був не в мене, а в моєї сестри чи брата, просто скажи мені про це, і я віддам його їм».

Смирення Ісуса Христа не схоже на наше. Це смирення, засноване на послуху, а не на негідності. У нас немає такого смирення. Але, коли Господь змінює нас, коли дає нам благодать коритися і смиренно підпорядкувати нашу волю Йому, тоді Він може використовувати нас як тих, хто запалить мирний вогонь.

Тож якщо у вас немає цього смирення, ви не зможете його заслужити. Усе, що нам потрібно зробити, — це попросити про нього, і Господь почне змінювати нас, преображати та подарує нам ті якості, які прославляють Ісуса Христа.

У тому ж уривку з послання до Филип'ян 2:5-11 ми читаємо про результат: «Тому Бог надзвичайно звеличив Його та дав Йому Ім'я, яке вище всякого іншого імені, аби перед Ім'ям Ісуса поклонилося кожне коліно — і піднебесних, і земних, і підземних». Це і є результатом смирення Ісуса Христа.

Павло написав про спосіб мислення Сина Божого в посланні до церкви в місті Філіпи, закликаючи християн мати подібне ставлення до того, що відбувається в їхньому житті. Також Павло написав у 1-му Посланні до Коринтян 2:16 такі слова: «Ми ж маємо розум Христа!». Знову зауважу, що під словом «розум» ми маємо на увазі «ставлення» і «образ думок» Ісуса Христа. Бог-Отець бажає дати нам розум Христовий.

Коли ми представляємо Йому себе як живу жертву, що горить у мирному вогні, Він може змінити нас. Він дає нам ставлення подібне до Свого, Він оновлює наш розум, коли ми проводимо час у Його Слові та в молитві перед Ним, тому що Отець бажає, щоб ми смиренно ходили перед Ним.

У книзі пророка Михея 6:8 ми читаємо: «О, людино, Він сказав тобі, що є добре, і чого ГОСПОДЬ очікує від тебе, а саме: щоб ти дотримувався правосуддя, любив чинити милосердя, і в покорі ходив з твоїм Богом!»

Отже, смирення — перша з чотирьох важливих якостей, необхідних кожному "пожежнику", який намагається погасити "злий вогонь" конфлікту.

Хай благословить вас Господь! До зустрічі наступного разу.